

amine.mardom@yahoo.com

aminnewsagency

قیمت ۱۰۰۰۰ تومان

روزنامه سراسری و کثیرالانتشار صبح ایران

aminnewspaper1376

www.aminnews.ir

قفل تنگه هرمز

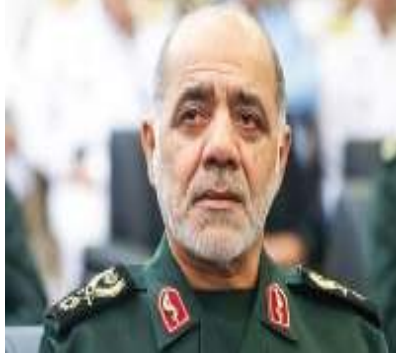
محکم ترین شود PDF Compressor Free Version

هر کس خود را سپر

آمریکا کند در آتش

جنگ خواهد سوخت

یکشنبه ۱۱ مرداد ۱۴۰۵ / ۱۸ صفر ۱۴۴۸ هـ. ق / 2026 August 2 / شماره ۷۲۸۰ / سال بیست و نهم

یادداشت

عادل فردوسی پور

در میدان جنگ نمادها

نسیبه پیرایش

پس از سروصدای زیادی که فیلتر شدن سایت و اپلیکیشن برنامه فوتبال ۳۶۰ و گریه‌های عادل فردوسی‌پور در فضای مجازی و رسانه‌ای کشور به پا کرد، حالا موج تازه‌ای از باز نشر تصاویر و کلیپ‌های مربوط به او اکسپلور شبکه‌های اجتماعی را پر کرده است. از ویدئوهای عادل فردوسی‌پور کنار سید عباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، تا پاسخ عادل به شایعه دست‌بوسی‌اش از مسئولان. روایتی که نشان می‌دهد عادل فردوسی‌پور در ایران فقط یک مجری ورزشی نیست، بلکه به یک نماد اجتماعی و رسانه‌ای تبدیل شده است.

در این میان برخی معتقدند که این ماجرا تلاشی سازمان یافته برای کم رنگ کردن محبوبیت فردوسی‌پور است؛ چه از سوی مخالفان نظام که او را «وسط باز» می‌دانند و چه از سوی تندروهای داخلی که از او دل خوشی ندارند.

در مقابل گروهی دیگر این وضعیت را نشانه تغییر تصویر فردوسی‌پور نزد بخشی از مخاطبان و فرسایش طبیعی محبوبیت چهره‌ای می‌دانند که سال‌ها در مرکز توجه بوده است. روایتی نیز وجود دارد که فردوسی‌پور را فردی «رند» و فرصت‌طلب معرفی می‌کند که حالا دیگر حنایش نزد مردم رنگی ندارد. اما پرسش اصلی این است که این کشمکش چه معنایی در رابطه میان چهره مشهور، افکار عمومی و قدرت دارد؟

در شرایط کنونی جامعه ایران که اعتماد به نهادهای رسمی کاهش یافته است، چهره‌هایی مانند فردوسی‌پور، صرفاً یک مجری، هنرمند یا ورزشکار نیستند. آن‌ها به «تریون»هایی تبدیل می‌شوند که بسته به برداشت مخاطب، نشانه‌هایی از استقلال، اعتراض، سازش یا حتی فرصت طلبی هستند. این‌جا است که این افراد بار سنگین سیاسی و اجتماعی پیدا می‌کنند. بسیاری از سلب‌رئی‌ها از محمدرضا شجریان تا علی دایی، در بزنگاه‌های اجتماعی از مرز حرفه‌ی خود عبور کرده و به نمادهایی برای بیان مطالبات، اعتراض‌ها یا حساسیت‌های جمعی تبدیل شده‌اند.

این فرآیند هر چند به آنها نفوذ و اعتبار می‌بخشد اما هم زمان آن‌ها را در معرض فرسایش قرار می‌دهد، زیرا سلب‌رئی در چنین شرایطی دیگر فقط یک هنرمند یا ورزشکار نیست، بلکه حامل انتظاراتی فراتر از حرفه‌ی خود می‌شود. نتیجه آن است که هر اتفاق، هر موضع‌گیری و حتی هر سکوت می‌تواند موقعیت او را متزلزل کند و بخشی از سرمایه اجتماعی‌اش را از بین ببرد. به عبارت دیگر جامعه، با انتظار و برداشت‌های خود، معنایی فراتر از حرفه به این چهره‌ها می‌بخشد و آن‌ها را به قطب‌های احساسی و سیاسی بدل می‌سازد.

در اینجا مسئله تنها یک چهره نیست، مسئله جامعه‌ای است که در غیاب نهادهای رسمی مورد اعتماد، به دنبال یافتن معنا در چهره‌ها است؛ ما در جامعه‌ای زندگی می‌کنیم که با هر حرکت یک سلب‌رئی، سعی می‌کند از طریق او یا قدرت، سیاست و اخلاق عمومی مواجه شود.

در نهایت فرقی نمی‌کند فردوسی‌پور را یک قربانی بدانیم یا یک رند؛ پرسش مهم این است که جامعه‌ای که همواره به دنبال نمادهای سیاسی در هر رویدادی می‌گردد، چه آینده‌ای را برای چهره‌های محبوب خود رقم خواهد زد؟

تلفن های

تماس با

دفتر روزنامه امین

۰۴۱-۳۳۳۵۲۷۷۴

۰۴۱-۳۳۳۵۲۷۷۹

دولت تلاش می کند سهمیه یارانه‌ای خانوارها حفظ شود

دشمن همچنان زیرساخت‌های حیاتی را هدف قرار می‌دهد.

گاهی فراموش می‌کنیم که رسیدن هر لیتر بنزین به جایگاه‌ها، نتیجه فعالیت زنجیره‌ای عظیم و پیچیده است. هر روز بیش از چندین میلیون بشکه نفت خام و میعانات گازی در کشور، وارد چرخه پالایش می‌شود تا بنزین، گازوئیل، سوخت هواپیما و دیگر فراورده‌های مورد نیاز مردم تولید شود. این چرخه به هزاران نیروی متخصص، شبکه گسترده انتقال، مخازن ذخیره، پالایشگاه‌های فعال و سرمایه‌گذاری مستمر وابسته است. هنگامی که بخشی از این زنجیره هدف حمله نظامی دشمن قرار می‌گیرد، حفظ پایداری آن صرفاً با افزایش تولید ممکن نیست، بلکه مدیریت مصرف نیز به همان اندازه اهمیت پیدا می‌کند. هر لیتر صرفه‌جویی به معنای کاهش فشار بر زیرساخت‌هایی است که این روزها زیر شدیدترین فشارهای ناشی از جنگ تحمیلی قرار دارند.

واقعیت دیگر آن است که هزینه تولید و تأمین بنزین، فاصله قابل توجهی با قیمت عرضه آن دارد. با وجود افزایش هزینه‌های تولید این محصول، از جمله تعمیر زیرساخت‌های آسیب‌دیده و دشوارتر شدن تأمین فرآورده در شرایط جنگ، دولت

بر تأمین بنزین وارد آورده است. این‌ها واقعیت‌هایی تحمیل شده بر کشور هستند که نمی‌توان در تحلیل هر تصمیم مرتبط با سوخت، از کنار آنها عبور کرد.

در چنین شرایطی، بازبینی در وضعیت ارائه بنزین را باید در چارچوب مدیریت شرایط جنگ تحمیلی و صیانت از امنیت انرژی کشور ارزیابی کرد، تدبیری که تغییری در سهمیه یارانه‌ای مردم ایجاد نکرده است. کما اینکه امروز سهمیه اول خودروهای شخصی همچنان ۶۰ لیتر با نرخ ۱۵۰۰ تومان و نرخ دوم نیز بدون تغییر باقی مانده است.

لذا، اصلاحات گریزناپذیر ناشی از شرایط تحمیل شده از سوی دشمن به بخش انرژی کشور، تنها متوجه بخشی از مصرف خارج از الگوی متعارف است تا با این ابزارها، بتوان از منابع کشور، با دقت بیشتری حفاظت کرد، بویژه در شرایطی که

همچنان بخش عمده قیمت واقعی بنزین را از محل منابع عمومی پرداخت می‌کند. از این رو، بازبینی در میزان سهمیه بنزین را نباید به معنای انتقال بار هزینه‌ها به مردم دانست؛ بلکه هدف اصلی آن مدیریت تقاضا، جلوگیری از مصرف غیرضروری، کاهش وابستگی به واردات و حفظ ذخایر راهبردی کشور است.

در کنار این تصمیم، دولت مسیرهای دیگری را نیز دنبال می‌کند؛ از توسعه استفاده از CNG و حمایت از خودروهای عمومی و تاکسی‌های اینترنتی تا تقویت زیرساخت‌های تولید و توزیع سوخت و بازسازی تأسیسات آسیب‌دیده. زیرا دولت به این واقعیت کارشناسی واقف است که مدیریت مصرف تنها با ابزار قیمت محقق نمی‌شود؛ بلکه نیازمند مجموعه‌ای از سیاست‌های حمایتی، فنی و زیرساختی است که همزمان در دستور کار قرار گرفته است.

یک نکته مهم دیگر نیز نباید از نظر دور بماند. یارانه انرژی زمانی عادلانه است که بیشتر به مصرف متعارف خانوارها برسد، نه اینکه برای مصرف‌های بسیار بالا به کار رود. حفظ سهمیه یارانه‌ای اکثریت مردم و اصلاح بخشی از مصرف مازاد، تلاشی برای نزدیک‌تر شدن به همین عدالت است؛ تا منابع عمومی کشور به جای آنکه بیشتر نصیب پرمصرف‌ها شود، در خدمت عموم جامعه باقی بماند.

دولت به‌خوبی می‌داند که هر تصمیم در حوزه بنزین با معیشت و زندگی روزمره مردم گره خورده است و از همین رو تلاش کرده است سهمیه یارانه‌ای خانوارها حفظ شود. اما همان‌گونه که دشمن، امنیت انرژی را به یکی از میدان‌های جنگ تبدیل کرده است، حفاظت از این سرمایه ملی نیز نیازمند تصمیم‌های مسئولانه و همراهی مردم است. به دیگر سخن، در این مقاطع، مدیریت مصرف بخشی از دفاع ملی و شرط حفظ تاب‌آوری ایران در برابر جنگی است که هم تحمیل شده و هم هنوز پایان نیافته است.

اجرای عملیات حفاری ، ترانچرژنی و کابلکشی فیبرنوری و

فیوژن طرح‌های اختصاصی و FTTH و طرح‌های موردی

آگهی تجدید مناقصه عمومی با ارزیابی کیفی شماره L/۰۵۰۵/۱۴۰۵

شرکت مخابرات ایران - منطقه آذربایجان غربی در نظر دارد «اجرای عملیات حفاری، ترانچرژنی و کابلکشی فیبرنوری و فیوژن طرح‌های اختصاصی و FTTH و طرح‌های موردی شهری و بین شهری آشنویه و نقده و پیرانشهر و سردشت و بوکان و حومه - خوی و سلماس و حومه با تأمین مصالح توسط پیمانکار(بدون کابل)» را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی برگزار نماید. متقاضیان شرکت در مناقصه میتوانند جهت اطلاعات بیشتر به آگهی مناقصه در سایت شرکت مخابرات ایران به آدرس www.tci.ir و یا پورتال مخابرات منطقه آذربایجان غربی به آدرس wa.tci.ir مراجعه نمایند.

اداره پشتیبانی و تدارکات مخابرات منطقه آذربایجان غربی

چالش های جدید جنگ ایران و امریکا

*عاطفه پیرایش،

دانشجوی دکتری فلسفه

دستانه در مقطعی زد که اعلام کرده بود تا زمانی که امریکا به ایران حمله نکند، دست به حمله نخواهد زد.

پایان درگیری در برخی جبهه ها می تواند به معنای عقب نشینی امریکا از پایگاه های خود باشد و منطقه ی درگیری را ها را کوچک تر کند و این به نفع ایران است.

از سوی دیگر، باز شدن جبهه های جدید از جانب متحدان ایران، توانسته است فشار را از روی ایران بردارد. در حالی که ایران نشان داده است می تواند به طور هم زمان در جبهه های مختلف فعالیت کند، امریکا ترجیح می دهد در زمان واحد، صرفا به یک جبهه بپردازد و پس از حل و فصل منازعات در یک جبهه، به جبهه ی دیگر روی آورد.

در جبهه ای دیگر، لبنان همچنان در وضعیتی در تنش قرار دارد و نیروهای اسرائیلی از این کشور خارج نشده اند.

گفته می شود ترامپ در صدد آن است که سوریه را برای مقابله با حزب الله وارد درگیری کند. این در حالی است که سوریه موفق شده است تا به این جای کار خود را از تنش های موجود در خاورمیانه دور نگه دارد. مصر نیز یکی دیگر از کشورهایی است که تلاش می کند تنش ها را در منطقه کاهش دهد. اما حادثه ی برخورد پهپاد به کشتی های امریکایی در بندر دمیاط مصر ممکن است شرایط را برای این کشور تغییر دهد. هر چند ایران هرگونه شایعه ی دست داشتن در این حادثه را تکذیب کرده است اما مصر همچنان موضع رسمی خود را در این خصوص اعلام نکرده است. به نظر می رسد مصر یکی از کشورهایی است که ایران نمی خواهد با آن درگیر شود.

از سوی دیگر، غزه همچنان در موقعیت ناپایداری قرار دارد. گفته می شود حماس با توافق جدیدی برای خلع سلاح موافقت کرده است و قرار است سلاح های خود را تحویل کمیته ی ملی فلسطین دهد اما گمانه زنی ها حاکی از آن است که این توافق انجام نخواهد شد.

برخی گزارش ها مدعی شده اند که ایران با خلع سلاح حماس موافق نیست و امیدوار ایجاد بازدارندگی کند. برای انجام این کار، لازم است که ایران نقطه ای آسیب پذیر و حیاتی از دشمن بیابد که اگر مورد حمله قرار بگیرد، سبب تغییر موضع دشمن شود. در همین راستا، ایران برای نخستین بار از تقابل مستقیمی با اسرائیل نداشته باشد.

جبهه های جنگ میان ایران و امریکا، در سرتاسر منطقه گسترده شده است. در جبهه عراق، امریکا و عربستان به تازگی عملیاتی علیه نیروهای حشدالشعبی انجام دادند که با واکنش تند ایران همراه بود. از سوی دیگر، گزارش هایی از خروج نیروهای امریکایی از اقلیم کردستان عراق وجود دارد که پیش از این، زیر آتش موشک های ایرانی قرار داشت. گفته می شود امریکا در حال انتقال نیروها و تجهیزات خود به اردن است چون در حال حاضر، اردن محل اصلی درگیری ها است و ایران توانسته حملات موفقیت آمیزی را به آن انجام دهد.

در جبهه ای دیگر، یمن به تازگی دست به محاصره ی دریایی عربستان زده است و به تأسیسات نفتی آرامکو حمله کرده است. برخی گزارش ها مدعی شده اند که عربستان علی رغم این حملات، خواستار کاهش تنش در منطقه است، با این حال عربستان در صدد تشکیل ائتلافی برای مقابله با حوثی های یمن است.

اما تقابل میان ایران و امریکا، به خاورمیانه محدود نمی شود. به تازگی اوکراین یک کشتی ایرانی را در دریای خزر هدف حمله قرار داد و مدعی شد این کشتی در حال انتقال تسلیحات از روسیه به ایران بوده است. اوکراین همچنین مدعی شد که روسیه با ارائه ی اطلاعات امنیتی پایگاه های امریکایی حاضر در منطقه، نقش فعالی در جنگ ایران و امریکا ایفا کرده است.

گفته می شود اوکراین به دنبال آن بوده است که اروپا را به اقدام علیه ایران تحریک کند و امریکا را وادار کند به صورت مستقیم با روسیه درگیر شود. اما ایران در مقابل این اقدام، از خود خویشتن داری نشان داد. به نظر می رسد ایران نمی خواهد جبهه ی جدیدی در جنگ گشوده شود.

اما در ایران برخی بر این باورند که ایران باید به فکر طراحی عملیاتی باشد که دشمن را متقاعد به عقب نشینی کند و برای ایران ایجاد بازدارندگی کند. برای انجام این کار، لازم است که ایران نقطه ای آسیب پذیر و حیاتی از دشمن بیابد که اگر مورد حمله قرار بگیرد، سبب تغییر موضع دشمن شود. در همین راستا، ایران برای نخستین بار از تقابل مستقیمی با اسرائیل نداشته باشد.